Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (druhého senátu)

12. března 2025*

„(Průmyslový) vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství znázorňující LED žárovku – Nepřihlédnutí ke zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru veřejnosti – Článek 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 6/2002 – Podmínky – Důkazní břemeno“

Ve věci T-66/24,

Lidl Vertriebs GmbH & Co. KG, se sídlem v Anzingu (Německo), zástupci: T. Dolde, C. Zimmer a M. Hawkins, advokáti,

žalobkyně,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zástupci: D. Gája, jako zmocněnec,

žalovanému,

přičemž další účastnicí řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem, je

Liquidleds Lighting Corp., se sídlem v Tchaj-peji (Tchaj-wan), zástupci: S. Beckmann, advokátka,

TRIBUNÁL (druhý senát),

ve složení: A. Marcoulli (zpravodajka), předsedkyně, W. Valasidis a L. Spangsberg Grønfeldt, soudci,

za soudní kancelář: P. Núñez Ruiz, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po jednání konaném dne 21. listopadu 2024,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně, společnost Lidl Vertriebs GmbH & Co. KG, domáhá zrušení rozhodnutí třetího odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 27. listopadu 2023 (věc R 2336/2022-3) (dále jen „napadené rozhodnutí“).

Skutečnosti předcházející sporu

2 Dne 25. března 2021 podala žalobkyně u EUIPO návrh na prohlášení neplatnosti (průmyslového) vzoru Společenství zapsaného v návaznosti na přihlášku podanou dne 12. ledna 2017 vedlejší účastnicí, společností Liquidleds Lighting Corp., který je vyobrazen v následujícím náhledu:

3 Výrobek, pro který má být (průmyslový) vzor uvedený v bodě 2 výše použit a jehož prohlášení neplatnosti bylo navrhováno, náležel do třídy 26.04 ve smyslu Dohody, kterou se stanoví mezinárodní třídění průmyslových vzorů, podepsané v Locarnu dne 8. října 1968, ve znění změn, a odpovídal následujícímu popisu: „LED žárovky“.

4 Důvodem uplatněným na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti byl důvod uvedený v čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. 2002, L 3, s. 1; Zvl. vyd. 13/27, s. 142), ve spojení s čl. 4 odst. 1 a články 5 a 6 téhož nařízení.

5 Návrh na prohlášení neplatnosti byl založen na starším (průmyslovém) vzoru D1 a na starším (průmyslovém) vzoru D2.

6 Dne 23. září 2022 zrušovací oddělení návrh na prohlášení neplatnosti zamítlo.

7 Dne 28. listopadu 2022 podala žalobkyně k EUIPO proti rozhodnutí zrušovacího oddělení odvolání.

8 Napadeným rozhodnutím odvolací senát odvolání zamítl. Odvolací senát měl za to, že zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru D1 veřejnosti spadá do působnosti výjimky stanovené v čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002 a že žalobkyně neprokázala zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru D2 veřejnosti.

Návrhová žádání účastníků řízení

9 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí;

– uložil EUIPO a vedlejší účastnici náhradu nákladů řízení.

10 EUIPO navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení v případě konání jednání.

11 Vedlejší účastnice navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

12 Žalobkyně uplatňuje jediný žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 6 odst. 1 písm. b) ve spojení s čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002. Tento žalobní důvod se v podstatě dělí na tři části, přičemž první vychází z nesprávného rozložení důkazního břemene, druhá z nesprávného posouzení důkazů a třetí z nesprávného použití čl. 7 odst. 2 uvedeného nařízení.

13 Předně je třeba uvést, že jak vyplývá z rozsahu jediného žalobního důvodu, jakož i z obsahu žaloby jako celku a jak žalobkyně potvrdila na jednání, žalobkyně napadené rozhodnutí zpochybňuje pouze, co se týče posouzení odvolacího senátu týkajícího se staršího (průmyslového) vzoru D1, k jehož zpřístupnění veřejnosti se nepřihlíželo podle čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002 ve spojení s článkem 6 téhož nařízení. Naproti tomu žalobkyně nezpochybňuje posouzení odvolacího senátu týkající se absence zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru D2 veřejnosti. Předmět projednávané žaloby je tudíž omezen na zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž zamítlo odvolání žalobkyně týkající se jejího návrhu na prohlášení neplatnosti, který byl založen na starším (průmyslovém) vzoru D1.

Úvodní poznámky k relevantnímu právnímu rámci

14 Podle čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 lze (průmyslový) vzor Společenství prohlásit neplatným, pokud nesplňuje podmínky článků 4 až 9 uvedeného nařízení, a to zejména podmínku novosti stanovenou v článku 5 a podmínku individuální povahy stanovenou v článku 6 tohoto nařízení.

15 Podle čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 je zapsaný (průmyslový) vzor Společenství považován za nový, pokud nebyl zpřístupněn veřejnosti shodný (průmyslový) vzor přede dnem podání přihlášky k zápisu nebo, pokud je uplatněno právo přednosti, přede dnem vzniku práva přednosti.

16 Podle čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 má zapsaný (průmyslový) vzor Společenství individuální povahu, pokud se celkový dojem, který vyvolá u informovaného uživatele, liší od celkového dojmu vyvolaného u tohoto uživatele (průmyslovým) vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti přede dnem podání přihlášky k zápisu nebo, bylo-li uplatněno právo přednosti, přede dnem vzniku práva přednosti.

17 Článek 7 odst. 1 nařízení č. 6/2002 stanoví, že (průmyslový) vzor je považován za zpřístupněný veřejnosti, pokud byl na základě zápisu zveřejněn nebo jinak oznámen, vystavován, obchodně použit nebo jiným způsobem uveden ve veřejnou známost přede dnem podání přihlášky k zápisu nebo, pokud je uplatněno právo přednosti, přede dnem vzniku práva přednosti, s výjimkou případů, kdy tyto skutečnosti nemohly vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Evropské unie a specializovaných v daném průmyslovém oboru během obvyklých obchodních činností. (Průmyslový) vzor se však nepovažuje za zpřístupněný veřejnosti, pokud byl sdělen pouze třetí osobě pod výslovnou nebo mlčky předpokládanou podmínkou jeho utajení.

18 Bod 20 odůvodnění nařízení č. 6/2002 nicméně uvádí, že je rovněž nezbytné umožnit původci (průmyslového) vzoru nebo jeho právním nástupcům vyzkoušet výrobky obsahující (průmyslový) vzor v obchodním styku, než dojde k rozhodnutí, zda je ochrana vyplývající ze zapsaného (průmyslového) vzoru Unie žádoucí. Za tímto účelem je nezbytné stanovit, že zpřístupnění (průmyslového) vzoru veřejnosti původcem (průmyslového) vzoru nebo jeho právním nástupcem by nemělo bránit stanovení novosti nebo individuální povahy daného (průmyslového) vzoru.

19 Článek 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002 stanoví následující:

„Ke zpřístupnění veřejnosti se nepřihlíží pro účely použití článků 5 a 6, pokud (průmyslový) vzor, pro nějž je požadována ochrana na základě zápisu vzoru Společenství, byl zpřístupněn veřejnosti:

a) původcem vzoru, jeho právním nástupcem nebo třetí osobou jako následek poskytnuté informace nebo jednáním původce vzoru nebo jeho právního nástupce a

b) během dvanácti měsíců před podáním přihlášky nebo, pokud bylo uplatněno právo přednosti, ode dne vzniku práva přednosti.“

20 Právě ve světle této připomínky relevantního právního rámce je třeba zkoumat tři části jediného žalobního důvodu vzneseného žalobkyní, počínaje třetí částí.

Ke třetí části jediného žalobního důvodu, vycházející z nesprávného použití čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002

21 Žalobkyně tvrdí, že odvolací senát nesprávně vyložil čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002, když měl za to, že není vyžadována žádná totožnost mezi zpochybněným (průmyslovým) vzorem a (průmyslovým) vzorem zpřístupněným veřejnosti. I když odvolací senát správně uvedl, že se dotyčné ustanovení použije rovněž na posouzení individuální povahy, nelze toto ustanovení rozšířit na případy, kdy se (průmyslový) vzor původně zpřístupněný veřejnosti liší od (průmyslového) vzoru, který byl zapsán později. Podle žalobkyně uvedené ustanovení vyžaduje

totožnost (průmyslového) vzoru, který byl původně zpřístupněn veřejnosti, s (průmyslovým) vzorem, který byl zapsán později, přičemž v opačném případě nelze uplatnit výjimku, která je stanovena v tomto ustanovení. Vzhledem k tomu, že se v projednávané věci (průmyslový) vzor, který byl původně zpřístupněn veřejnosti, liší od zpochybněného (průmyslového) vzoru, ale vyvolává tentýž celkový dojem jako zpochybněný (průmyslový) vzor, nelze uvedené ustanovení použít.

22 EUIPO a vedlejší účastnice argumenty žalobkyně zpochybňují.

23 Předně je třeba uvést, že jak vyplývá z bodu 19 výše, čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002 nejprve uvádí, že „[k]e zpřístupnění veřejnosti se nepřihlíží pro účely použití článků 5 a 6 [uvedeného nařízení]“, pokud jsou splněny podmínky v něm stanovené. Následně upřesňuje, že se jedná o situaci, kdy „(průmyslový) vzor, pro nějž je požadována ochrana na základě zápisu vzoru Společenství, byl zpřístupněn veřejnosti“. Nakonec uvádí, že toto zpřístupnění musí být provedeno „původcem vzoru [nebo] jeho právním nástupcem“ [čl. 7 odst. 2 písm. a) nařízení č. 6/2002] a „během dvanácti měsíců před podáním přihlášky“ [čl. 7 odst. 2 písm. b) téhož nařízení] (dále jen „ochranná doba“).

24 Z článku 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002 tedy vyplývá, že výjimka, kterou stanoví ve vztahu ke zpřístupnění veřejnosti, se uplatní jak ve vztahu k podmínce ochrany, která je stanovena v článku 5 uvedeného nařízení a týká se „novosti“ (průmyslového) vzoru, tak ve vztahu k podmínce ochrany, která je stanovena v článku 6 tohoto nařízení a týká se „individuální povahy“ (průmyslového) vzoru.

25 Pokud jde o uvedené podmínky ochrany, je třeba připomenout, že novost (průmyslového) vzoru ve smyslu článků 5 a 6 nařízení č. 6/2002 vyžaduje, aby veřejnosti nebyl zpřístupněn žádný shodný (průmyslový) vzor, a dále že individuální povaha (průmyslového) vzoru znamená, že celkový dojem, který vyvolá u informovaného uživatele, se liší od celkového dojmu vyvolaného jakýmkoliv (průmyslovým) vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti.

26 Pokud nedostatek novosti ve smyslu článku 5 nařízení č. 6/2002 znamená, že veřejnosti byl zpřístupněn shodný (průmyslový) vzor, nedostatek individuální povahy ve smyslu článku 6 téhož nařízení tedy znamená, že veřejnosti byl zpřístupněn (průmyslový) vzor, který vyvolává u informovaného uživatele tentýž celkový dojem.

27 Z článků 5 a 6 nařízení č. 6/2002 vykládaných ve spojení s čl. 7 odst. 2 téhož nařízení vyplývá, že jsou-li splněny podmínky stanovené posledně uvedeným ustanovením, nepřihlíží se ke zpřístupnění shodného (průmyslového) vzoru veřejnosti (pro účely použití článku 5 uvedeného nařízení) nebo (průmyslového) vzoru, který vyvolává tentýž celkový dojem (pro účely použití článku 6 tohoto nařízení).

28 Použití čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002 ve spojení s článkem 6 téhož nařízení je tudíž vlastní, že zpřístupnění veřejnosti, k němuž se nemusí přihlížet v rámci posouzení individuální povahy, se týká staršího (průmyslového) vzoru, který vyvolává tentýž celkový dojem jako zpochybněný (průmyslový) vzor. Totiž pouze v případě, že je dotčená výjimka uplatněna v souvislosti s článkem 5 uvedeného nařízení v rámci posouzení novosti, se zpřístupnění veřejnosti, k němuž se nemusí přihlížet, týká staršího (průmyslového) vzoru shodného se zpochybněným (průmyslovým) vzorem.

29 Kromě toho nedostatek individuální povahy může také vyplývat konkrétně ze zpřístupnění shodného staršího (průmyslového) vzoru veřejnosti, neboť takový (průmyslový) vzor nemůže vyvolat odlišný celkový dojem. Splnění podmínky individuální povahy totiž vyžaduje větší míru diferenciace zpochybněného (průmyslového) vzoru ve vztahu k jakémukoli staršího (průmyslového) vzoru než splnění podmínky novosti, takže (průmyslový) vzor, který není nový, nemůže mít tím spíše individuální povahu [viz rozsudek ze dne 27. dubna 2022, Group Nivelles v. EUIPO – Easy Sanitary Solutions (Sprchové odtokové žlaby), T-327/20, EU:T:2022:263, bod 170 a citovaná judikatura]. I když se nedostatek novosti jeví jako rozhodující pro nedostatek individuální povahy (rozsudek ze dne 27. dubna 2022, Group Nivelles v. EUIPO – Easy Sanitary Solutions (Sprchové odtokové žlaby), T-327/20, EU:T:2022:263, bod 171), nic to nemění na tom, že podmínka týkající se individuální povahy jako taková nevyžaduje absenci zpřístupnění shodného staršího (průmyslového) vzoru, ale staršího (průmyslového) vzoru vyvolávajícího tentýž celkový dojem.

30 Článek 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002 ve spojení s článkem 6 téhož nařízení se tedy týká nepřihlédnutí ke zpřístupnění veřejnosti staršího (průmyslového) vzoru, který vyvolává tentýž celkový dojem jako zpochybněný (průmyslový) vzor.

31 Ostatně na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nelze dotčené ustanovení, odkazuje-li na situaci, kdy „(průmyslový) vzor, pro nějž je požadována ochrana na základě zápisu vzoru Společenství, byl zpřístupněn veřejnosti“, vykládat tak, že znamená, že (průmyslový) vzor zpřístupněný veřejnosti (k jehož zpřístupnění se nemusí přihlížet, pokud jsou splněny obě podmínky stanovené v uvedeném ustanovení) musí být „shodný“ se zpochybněným (průmyslovým) vzorem, nebo se musí jednat o „stejný“ (průmyslový) vzor, jako je zpochybněný (průmyslový), vzor bez ohledu na jeho širší formulaci, kontext a účel.

32 Je třeba totiž připomenout, že při výkladu pojmu unijního práva je třeba zohlednit nejen znění ustanovení, ve kterém je ho použito, ale rovněž jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jíž je součástí (rozsudek ze dne 24. listopadu 2011, Circul Globus București, C-283/10, EU:C:2011:772, bod 32).

33 Je třeba uvést, že ve znění čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002 není použito slovo „shodný“, neodkazuje na pojem „totožnost“ a není v něm uveden ani výraz „stejný (průmyslový) vzor“. Pokud by však unijní normotvůrce zamýšlel omezit použití dotčené výjimky na zpřístupnění „shodného“ (průmyslového) vzoru nebo „stejného“ (průmyslového) vzoru veřejnosti, výslovně by to uvedl, jak učinil v jiném kontextu v čl. 41 odst. 1 téhož nařízení, když odkázal na „stejný (průmyslový) vzor“.

34 Naproti tomu se unijní normotvůrce svým obecným odkazem na zpřístupnění zapsaného (průmyslového) vzoru veřejnosti podle všeho omezil na stanovení vazby, zajisté úzké, mezi zapsaným (průmyslovým) vzorem a (průmyslovým) vzorem dříve zpřístupněným veřejnosti osobami, které jsou uvedeny v čl. 7 odst. 2 písm. a) uvedeného nařízení, během ochranné doby stanovené v čl. 7 odst. 2 písm. b) téhož nařízení. Nicméně znění čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002 jako takové neumožňuje vyloučit, že taková vazba může platně existovat jak v případě, kdy jsou tyto (průmyslové) vzory shodné, tak v případě, kdy vyvolávají tentýž celkový dojem, a to i s ohledem na kontext, do něhož je dotčené ustanovení zasazeno, a obecně jeho cíl.

35 Pokud jde o kontext, do něhož je dotčené ustanovení zasazeno, stačí připomenout, že jak bylo uvedeno v bodech 24 až 28 výše, čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002, ostatně stejně jako čl. 7 odst. 1 uvedeného nařízení, odkazuje jak na článek 5, tak na článek 6 téhož nařízení, a tedy na posouzení jak novosti, tak individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru. Totéž platí pro bod 20

odůvodnění nařízení č. 6/2002, jehož dosah byl připomenut v bodě 18 výše. Pro účely posouzení individuální povahy zpochybněného (průmyslového) vzoru se přitom zpřístupnění veřejnosti, k němuž se podle čl. 7 odst. 2 uvedeného nařízení nemusí přihlížet, týká (průmyslového) vzoru, který vyvolává tentýž celkový dojem jako zpochybněný (průmyslový) vzor.

36 Pokud jde dále o její cíl, výjimka stanovená v čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002 má chránit zájmy původce vzoru a jeho právního nástupce [rozsudek ze dne 26. dubna 2023, Activa – Grillküche v. EUIPO – Targa (Přístroj na grilování), T-757/21, EU:T:2023:216, bod 28]. Účelem čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002 je totiž poskytnout původci (průmyslového) vzoru nebo jeho právnímu nástupci možnost uvést (průmyslový) vzor do obchodního styku během dvanácti měsíců před tím, než formálně podá přihlášku. V průběhu tohoto období si původce (průmyslového) vzoru nebo jeho právní nástupce mohou ověřit obchodní úspěch dotčeného (průmyslového) vzoru před tím, než uhradí poplatky související se zápisem, a nemusí se obávat, že by zpřístupnění veřejnosti, ke kterému při této příležitosti došlo, mohlo být úspěšně uplatněno během řízení o prohlášení neplatnosti zahájeného po případném zápisu dotčeného (průmyslového) vzoru [rozsudek ze dne 14. června 2011, Sphere Time v. OHIM – Punch (Hodinky připevněné k řemínku), T-68/10, EU:T:2011:269, body 24 a 25].

37 Kromě toho je třeba připomenout, že podle bodu 7 odůvodnění nařízení č. 6/2002 je cílem systému ochrany (průmyslových) vzorů Společenství podpora inovace, vývoje nových výrobků a investic do jejich výroby.

38 Sledování cílů připomenutých v bodech 18, 36 a 37 výše by přitom bylo ohroženo, kdyby byl původce (průmyslového) vzoru nebo jeho právní nástupce, který si přeje využít ochranné doby, povinen po vyzkoušení (průmyslového) vzoru v obchodním styku v každém případě požádat o zápis takového (průmyslového) vzoru, jaký byl původně vyzkoušen v obchodním styku, aniž by mohl zohlednit konkrétní výsledky tohoto vyzkoušení za účelem provedení případných úprav na uvedeném (průmyslovém) vzoru, nezbytných k zajištění jeho obchodního úspěchu, a aniž by tedy mohl podat přihlášku k zápisu (průmyslového) vzoru, který ač není shodný, vyvolává tentýž celkový dojem jako (průmyslový) vzor původně vyzkoušený v obchodním styku.

39 Výklad zastávaný žalobkyní by totiž znamenal, že původce (průmyslového) vzoru nebo jeho právní nástupce by se tím, že by nechal zapsat (průmyslový) vzor, který není shodný s (průmyslovým) vzorem vyzkoušeným v obchodním styku, vystavil v řízení o prohlášení neplatnosti riziku, že bude uplatněno zpřístupnění tohoto staršího (průmyslového) vzoru veřejnosti jím samotným v průběhu ochranné doby.

40 Takový výklad by byl v rozporu s cílem čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002 a obecně s cílem systému ochrany (průmyslových) vzorů Společenství, kterým je umožnit původci vyzkoušet (průmyslový) vzor v obchodním styku a podpořit inovace a vývoj výrobků.

41 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, použití čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002 ve spojení s článkem 6 téhož nařízení nevyžaduje, aby starší (průmyslový) vzor, k jehož zpřístupnění veřejnosti se nemusí přihlížet, byl shodný se zpochybněným (průmyslovým) vzorem.

42 Třetí část jediného žalobního důvodu je tudíž třeba zamítnout.

K první části jediného žalobního důvodu, vycházející z nesprávného rozložení důkazního břemene

43 Žalobkyně tvrdí, že je na účastníku řízení, který se dovolává výjimky stanovené v čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002, aby prokázal, že se tato výjimka uplatní a že podmínky s ní související jsou splněny. V projednávané věci však odvolací senát přenesl celé důkazní břemeno na žalobkyni. Vzhledem k tomu, že vedlejší účastnice neunesla důkazní břemeno, žalobkyně nebyla povinna zpochybnit použití uvedeného ustanovení.

44 EUIPO a vedlejší účastnice argumenty žalobkyně zpochybňují.

45 Na úvod je třeba připomenout, že pokud se osoba navrhující prohlášení neplatnosti dovolává důvodu neplatnosti stanoveného v čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002, musí předložit důkazy, které mohou prokázat, že zpochybněný (průmyslový) vzor nesplňuje podmínky stanovené v článcích 4 až 9 tohoto nařízení (rozsudek ze dne 21. září 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO v. Group Nivelles, C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720, bod 60).

46 Zvláště platí, že uplatněné důkazy musí být způsobilé právně dostačujícím způsobem prokázat, že starší (průmyslový) vzor byl skutečně zpřístupněn veřejnosti přede dnem podání přihlášky zpochybněného (průmyslového) vzoru [rozsudek ze dne 21. června 2018, Haverkamp IP v. EUIPO – Sissel (Povrchový vzor evokující oblázkovou pláž), T-228/16, nezveřejněný, EU:T:2018:369, bod 27].

47 Naproti tomu, aby byl čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002 použitelný v rámci řízení o prohlášení neplatnosti, musí majitel (průmyslového) vzoru, kterého se týká návrh na prohlášení neplatnosti, prokázat, že je buď původcem (průmyslového) vzoru uplatněného k podložení uvedeného návrhu, anebo právním nástupcem tohoto původce (rozsudek ze dne 14. června 2011, Hodinky připevněné k řemínku, T-68/10, EU:T:2011:269, bod 26), že byl tento (průmyslový) vzor zpřístupněn veřejnosti jím samotným nebo třetí osobou jako následek poskytnuté informace nebo jeho jednáním a že k tomuto zpřístupnění veřejnosti došlo během ochranné doby.

48 V napadeném rozhodnutí odvolací senát nejprve v bodech 32 a 33 uvedl, že důkazy předložené žalobkyní na podporu jejího návrhu na prohlášení neplatnosti prokazují zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru D1 veřejnosti, tedy zpřístupnění veřejnosti, které ostatně vedlejší účastnice nezpochybnila.

49 Dále odvolací senát v bodě 34 napadeného rozhodnutí uvedl, že vedlejší účastnice však tvrdila, že se musí uplatnit výjimka stanovená v čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002. V tomto ohledu odvolací senát v bodě 36 napadeného rozhodnutí uvedl, že je na účastníku řízení, který se dovolává uplatnění uvedené výjimky, aby předložil relevantní důkazy. V bodě 37 napadeného rozhodnutí odvolací senát dodal, že má-li osoba navrhující prohlášení neplatnosti v úmyslu zpochybnit použití tohoto ustanovení, musí předložit podpůrné důkazy.

50 Nakonec na základě těchto předpokladů odvolací senát posoudil v bodech 38 až 42 a 44 až 49 napadeného rozhodnutí jak důkazy předložené vedlejší účastnicí na podporu uplatnění výjimky stanovené v čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002, tak vyjádření předložená žalobkyní za účelem zpochybnění uplatnění této výjimky. Odvolací senát v bodech 43 a 50 napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že výjimku uplatněnou vedlejší účastnicí lze v projednávané věci uplatnit a že žalobkyně nepředložila žádný důkaz, který by mohl tento závěr zpochybnit.

51 Zaprvé je třeba uvést, že v souladu s judikaturou připomenutou v bodech 45 až 47 výše příslušelo nejprve žalobkyni, aby prokázala, že zpochybněný (průmyslový) vzor nesplňuje podmínky ochrany, a napřed zvláště prokázala, že starší (průmyslový) vzor byl zpřístupněn veřejnosti. Následně příslušelo vedlejší účastnici, aby v souvislosti se zpřístupněním staršího (průmyslového) vzoru veřejnosti případně uplatnila výjimku stanovenou v čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002 a prokázala splnění podmínek pro její uplatnění.

52 Jak přitom vyplývá z bodů 48 až 50 výše, odvolací senát poté, co konstatoval, že starší (průmyslový) vzor D1 byl zpřístupněn veřejnosti, což vedlejší účastnice nezpochybnila, posoudil v souladu s těmito zásadami použitelnost výjimky stanovené v čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002 a uplatněné vedlejší účastnicí ve světle důkazů, které předložila.

53 Zadruhé, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí a z bodů 49 a 50 výše, odvolací senát posoudil rovněž vyjádření předložená žalobkyní za účelem zpochybnění použití uvedené výjimky.

54 Odvolací senát přitom tím, že posoudil vyjádření předložená za tímto účelem žalobkyní a případné důkazy, které žalobkyně předložila na podporu svých vyjádření, nepřenesl důkazní břemeno na žalobkyni, ale uplatnil obecnou zásadu ochrany práva na obhajobu a konkrétně článek 62 nařízení č. 6/2002, který představuje zvláštní uplatnění této zásady. Druhá věta tohoto ustanovení totiž stanoví, že rozhodnutí EUIPO mohou být založena pouze na důvodech nebo důkazech, ke kterým měli účastníci možnost se vyjádřit [obdobně viz rozsudek ze dne 21. dubna 2021, Hasbro v. EUIPO – Kreativni Dogadaji (MONOPOLY), T-663/19, EU:T:2021:211, bod 119]. Ostatně je nutno konstatovat, že se žalobkyně před Tribunálem nedovolávala porušení ani uvedené zásady, ani uvedeného ustanovení.

55 Kromě toho na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, její možnost účinně předložit vyjádření není podmíněna tím, že vysvětlení a důkazy předložené vedlejší účastnicí k odůvodnění použití čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002 splňují konkrétní úroveň věrohodnosti a soudržnosti. Naopak právě prostřednictvím svých vyjádření má žalobkyně možnost upozornit oddělení EUIPO na důvody, na základě kterých nejsou podle ní uvedená vysvětlení a důkazy vedlejší účastnice ani věrohodné, ani soudržné. Údajná okolnost, že vysvětlení a důkazy vedlejší účastnice byly podle ní nedůvěryhodné a nesoudržné, jí tudíž nebránila v tom, aby užitečně předložila vyjádření, ani nevedla k obrácení důkazního břemene v její neprospěch.

56 Je pravda, že odvolací senát v bodě 37 napadeného rozhodnutí podle všeho naznačil, že účastník řízení, který má v úmyslu použití výjimky stanovené v čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002 zpochybnit, musí předložit podpůrné důkazy. Tento náznak, i když je bohužel nejasný, nelze však chápat tak, že vyžaduje, aby takový účastník řízení, jako je v projednávané věci žalobkyně, nutně předložil důkazy na podporu svých vyjádření, neboť takový účastník řízení se může případně omezit na vyjádření k vysvětlením a důkazům předloženým účastníkem řízení, který se dovolává uplatnění uvedené výjimky.

57 V každém případě je třeba připomenout, že v projednávané věci odvolací senát posoudil jak vysvětlení a důkazy předložené vedlejší účastnicí k odůvodnění použití čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002, tak vyjádření předložená žalobkyní za účelem zpochybnění jeho použití.

58 Z předcházejícího vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, se odvolací senát nedopustil nesprávného právního posouzení při rozložení důkazního břemene, ani toto břemeno neprávem nepřenesl na žalobkyni.

59 První část jediného žalobního důvodu je tudíž třeba zamítnout.

Ke druhé části jediného žalobního důvodu, vycházející z nesprávného posouzení důkazů

60 Žalobkyně tvrdí, že odvolací senát pochybil, když vycházel z důkazů předložených vedlejší účastnicí, které jsou nesoudržné. Zaprvé (průmyslový) vzor údajně zpřístupněný veřejnosti během veletrhu konaného v březnu 2016 (obsažený v příloze R8 v řízení před EUIPO) a zpochybněný (průmyslový) vzor nejsou shodné, neboť vykazují několik rozdílů týkajících se vršku vlákna, počtu smyček, výšky dříku ze skla a umístění zakončení vlákna. Zadruhé svědecká výpověď (předložená v příloze R10 v řízení před EUIPO) obsahuje nesprávné informace, neboť vyobrazení žárovky obsažené v její příloze 1 není totožné se zpochybněným (průmyslovým) vzorem, neboť vykazuje zjevné rozdíly, pokud jde o základnu smyčky, trajektorii vlákna, umístění zakončení vlákna a celkovou výšku smyček. Zatřetí starší (průmyslový) vzor D1 a zpochybněný (průmyslový) vzor nejsou shodné. Dříky ze skla mají různou délku a umístění, přičemž i trajektorie horní části smyčky se liší. Dále nelze rozdíly ve tvaru vlákna vysvětlit tím, že žárovky jsou rozsvíceny a že světlo vyvolává odraz na skle. Nakonec vzhledem k tomu, že z důkazů vyplývá, že existují čtyři různé žárovky s vláknem ve tvaru spirály [vyobrazené ve zpochybněném (průmyslovém) vzoru, ve starším (průmyslovém) vzoru D1, v příloze R8 a příloze R10], měl odvolací senát podle žalobkyně dospět k závěru, že důkazy jsou nesoudržné a nepřesvědčivé.

61 EUIPO a vedlejší účastnice argumenty žalobkyně zpochybňují.

62 Předně je třeba uvést, že žalobkyně tedy v podstatě tvrdí, že starší (průmyslový) vzor D1 a zpochybněný (průmyslový) vzor nejsou shodné a žárovky uvedené v přílohách R8 a R10 se liší od žárovky vyobrazené ve zpochybněném (průmyslovém) vzoru.

63 Zaprvé je třeba uvést, že argument žalobkyně týkající se absence totožnosti zpochybněného (průmyslového) vzoru se starším (průmyslovým) vzorem D1 je ve zjevném rozporu s obsahem návrhu na prohlášení neplatnosti, který sama žalobkyně podala u EUIPO, v jehož rámci tvrdila, že uvedené (průmyslové) vzory jsou shodné. Žalobkyně na dotaz v tomto ohledu na jednání vysvětlila, že podle ní jsou tyto (průmyslové) vzory totožné výlučně ve smyslu článku 5 nařízení č. 6/2002. Stačí přitom uvést, že posouzení totožnosti obou (průmyslových) vzorů se nemůže měnit v závislosti na ustanoveních uvedeného nařízení, jež se berou v úvahu, a sice článku 5 uvedeného nařízení na straně jedné a čl. 7 odst. 2 tohoto nařízení ve spojení s článkem 6 téhož nařízení na straně druhé.

64 Ostatně je třeba uvést, že argumentace žalobkyně spočívá na nesprávném předpokladu.

65 Jak totiž vyplývá z přezkumu třetí části jediného žalobního důvodu, provedeného v bodech 23 až 41 výše, použití čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002 ve spojení s článkem 6 téhož nařízení nevyžaduje, aby starší (průmyslový) vzor (k jehož zpřístupnění veřejnosti se nemusí přihlížet) byl shodný se zpochybněným (průmyslovým) vzorem. Z uvedených ustanovení naopak vyplývá, že odkazují rovněž na zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru veřejnosti, který vyvolává tentýž celkový dojem jako zpochybněný (průmyslový) vzor.

66 Mimoto argumenty žalobkyně musí být v každém případě v rozsahu, v němž směřují k tvrzení, že kolidující (průmyslové) vzory sice vyvolávají tentýž celkový dojem, ale vykazují rozdíly, které neumožňují mít za to, že jsou tyto (průmyslové) vzory shodné, odmítnuty jako neúčinné, pokud jde o použití čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002.

67 Z judikatury totiž vyplývá, že otázka týkající se zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru veřejnosti není pouze zásadní otázkou, ale je rovněž výchozí otázkou, jejíž vyřešení je nezbytné pro účely správného použití článků 5 a 6 nařízení č. 6/2002 [rozsudek ze dne 23. října 2018, Mamas and Papas v. EUIPO – Wall-Budden (Mantinely do dětských postýlek), T-672/17, nezveřejněný, EU:T:2018:707, bod 30]. Podle článků 5 a 6 nařízení č. 6/2002 je třeba porovnávat jeden (průmyslový) vzor s druhým (průmyslovým) vzorem pro účely rozhodnutí o novosti a individuální povaze prvního (průmyslového) vzoru pouze v případě, kdy byl druhý (průmyslový) vzor zpřístupněn veřejnosti (rozsudek ze dne 21. září 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO v. Group Nivelles, C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720, bod 127), a to pouze v případě, že přihlédnutí k tomuto zpřístupnění veřejnosti není vyloučeno na základě čl. 7 odst. 2 téhož nařízení.

68 Argumenty žalobkyně týkající se srovnání zpochybněného (průmyslového) vzoru se starším (průmyslovým) vzorem D1 nemohou v žádném případě zpochybnit posouzení odvolacího senátu, podle nichž byl starší (průmyslový) vzor D1 zpřístupněn třetí osobou jako následek poskytnuté informace nebo jednáním původce, a to během ochranné doby v souladu s čl. 7 odst. 2 písm. a) a b) nařízení č. 6/2002. Taková posouzení odvolacího senátu týkající se podmínek uplatnění tohoto ustanovení se totiž týkají kontextu zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru D1 veřejnosti a netýkají se otázky, zda jsou kolidující (průmyslové) vzory shodné, nebo zda vyvolávají tentýž celkový dojem ve smyslu článků 5 a 6 téhož nařízení.

69 Zadruhé argumenty žalobkyně, podle nichž jsou důkazy předložené vedlejší účastnicí u EUIPO v přílohách R8 a R10 nesoudržné, neboť vyobrazují žárovky odlišné od žárovky vyobrazené ve zpochybněném (průmyslovém) vzoru, musí být, pokud jde o použití čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002, rovněž odmítnuty jako neúčinné. Cílem přezkumu, který v tomto ohledu provedl odvolací senát, totiž nebylo určit, zda důkazy předložené vedlejší účastnicí u EUIPO představují shodné (průmyslové) vzory, nebo vyvolávají tentýž celkový dojem jako zpochybněný (průmyslový) vzor, ale spíše zda tyto důkazy prokazují, že starší (průmyslový) vzor byl zpřístupněn veřejnosti v souladu s podmínkami stanovenými v uvedeném ustanovení.

70 V projednávané věci odvolací senát na základě posouzení důkazů předložených vedlejší účastnicí dospěl v bodech 42 a 43 napadeného rozhodnutí k závěru, že tyto důkazy prokazují, že starší (průmyslový) vzor D1 byl zpřístupněn veřejnosti třetím podnikem jako následek informace poskytnuté vedlejší účastnicí, a tudíž lze uplatnit výjimku stanovenou v čl. 7 odst. 2 nařízení č. 6/2002, takže se nemá přihlížet ke zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru D1 veřejnosti.

71 Je pravda, že odvolací senát v bodě 47 napadeného rozhodnutí v odpovědi na argument žalobkyně uvedl, že z přílohy R8 vyplývá, že „(průmyslový) vzor prezentovaný na veletrhu v Německu vyvolává tentýž celkový dojem jako zpochybněný [(průmyslový) vzor]“. Nicméně je nutné konstatovat, že odvolací senát nebyl vůbec povinen provést takové posouzení, které ostatně nemělo dopad na posouzení splnění podmínek stanovených v čl. 7 odst. 2 písm. a) a b) nařízení č. 6/2002. Důkazy předložené vedlejší účastnicí u EUIPO k odůvodnění použití uvedeného ustanovení se totiž netýkaly zpochybněného (průmyslového) vzoru, ale kontextu zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru D1 veřejnosti.

72 Na rozdíl od toho, co žalobkyně tvrdí vágním nebo nepodloženým způsobem, srovnání žárovek obsažených v přílohách R8 a R10 se zpochybněným (průmyslovým) vzorem nemůže nijak prokázat údajnou nepřesnost nebo nepravdivost informací poskytnutých vedlejší účastnicí, pokud jde o kontext zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru D1 veřejnosti.

73 Z výše uvedeného vyplývá, že argumenty žalobkyně nemohou zpochybnit posouzení důkazů provedené odvolacím senátem, ani celkově posouzení odvolacího senátu týkající se splnění podmínek stanovených v čl. 7 odst. 2 písm. a) a b) nařízení č. 6/2002 v projednávané věci.

74 Druhou část jediného žalobního důvodu je tudíž třeba zamítnout.

75 Vzhledem ke všemu výše uvedenému a skutečnosti, že jediný žalobní důvod žalobkyně není opodstatněný, je třeba žalobu zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

76 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

77 Vzhledem k tomu, že EUIPO a vedlejší účastnice požadovaly náhradu nákladů řízení, jednání se konalo a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Lidl Vertriebs GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

Marcoulli Valasidis Spangsberg Grønfeldt

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 12. března 2025.

Podpisy